

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 64.394 van 5 februari 1997

A. 62.012/VI-12.270

In zake : **GILSON** Lydie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. François DAOUT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen,

tegen :

de Franse gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Benoît CAMBIER en
Luc CAMBIER, advocaten,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 24 januari 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Lydie GILSON de nietigverklaring vordert van de ministeriële beslissing van 21 november 1994 om haar lesrooster bij het koninklijk muziekconservatorium te Bergen vast te stellen op 12 uur per week en bijgevolg het ambt dat de verzoekende partij uitoefent bij het conservatorium als hoofdamt aan te merken (...);

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer DEBRA,
eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 26 juni 1996,
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag
ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag
aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 december
1996 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en
waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de
terechtzitting van 15 januari 1997;

Gehoord het verslag van de heer LEROY,
staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Fr. DAOUT,
advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van
Mr. L. CAMBIER, advocaat, die voor de verwerende
partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten
dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Lydie GILSON is met ingang van 2 september
1991 bij besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve
van 22 oktober 1991 in vast verband benoemd tot
begeleidster aan het koninklijk muziekconservatorium

van Bergen. Zij vervulde op dat tijdstip een opdracht van 12 effectief gepresteerde uren per week samen met een opdracht als lerares piano aan de muziekacademie van Hoedeng-Aimeries (10 uur per week) en aan het gemeentelijk conservatorium van La Louvière (4 uur per week). Zij verzoekt om 11 uur per week in 1992-1993 en in 1993-1994 en verkrijgt ze. In 1994-1995 verzoekt zij om 9 uur per week, hoewel het lesrooster van haar bijbetrekkingen niet verzwaard is, wat het bestuur, in de persoon van de adviseur-hoofd van dienst MISPELTER, haar bij de bestreden beslissing weigert; hij legt haar een lesrooster van 12 uur per week op, verwijzend naar een opmerking van het Rekenhof van 29 maart 1994 luidende :

" Bepaalde leraren verminderen hun basislesrooster terwijl het aantal in hun klas ingeschreven leerlingen een leeropdracht rechtvaardigt van ten minste zes lessen.

Die praktijk, die reeds aan de kaak is gesteld (in de brief (...) van 26 november 1986 (...)), strekt ertoe de regels die gelden voor de bijbetrekking en bijgevolg de beperking van de cumulatie in het onderwijs te ontwijken ".

De brief van 26 november 1986 waarnaar wordt verwezen bevat onder meer de volgende passages :

" b) bepaalde leraren hebben ervoor gekozen de prestaties in hun niet exclusief ambt te verminderen met een of twee uur. Aangezien zij zodoende geen volledige wedde meer genieten, ontsnappen zij op totaal wettelijke wijze aan de regels die betrekking hebben op de definitie van de bijbetrekking en daardoor aan de beperking van de cumulatie in het onderwijs:

(...)

Het Hof meent dat de koninklijke besluiten die zijn uitgevaardigd krachtens de bijzondere machten en die betrekking hebben op de cumulatie in het onderwijs niet tot doel hadden de hierboven opgenoemde abnormale situaties te doen ontstaan";

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het beroep betwist omdat de bestreden beslissing niet tot doel zou hebben van het ambt dat wordt vervuld aan het koninklijk muziekconservatorium van Bergen een hoofdamt te maken en dat zij een maatregel van inwendige orde zou zijn die verzoekster het lesrooster toewijst dat overeenstemt met het ambt waarin zij is benoemd;

Overwegende dat verzoekster belang heeft bij het vorderen van de nietigverklaring van een beslissing die haar schade berokkent, in zoverre zij tot gevolg heeft de bezoldiging die haar kan worden toegekend voor de prestaties die zij bij wijze van cumulatie levert, te beperken of te verminderen; dat zulk een maatregel niet als een maatregel van inwendige orde kan worden beschouwd; dat het beroep ontvankelijk is;

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie betwist dat verzoekster nog belang heeft bij het beroep omdat zij een indisponibiliteitsstelling heeft verkregen van drie uur per week in haar onderwijsopdracht aan het koninklijk muziekconservatorium van Bergen voor het schooljaar 1994-1995;

Overwegende dat die bewering met geen enkel stuk wordt gestaafd; dat zij niet opgaat;

Overwegende dat de auditeur-rapporteur ambtshalve een middel aanvoert ontleend aan de onbevoegdheid van de steller van de handeling; dat hij erop wijst dat, behoudens een andersluidende wets- of decreetsbepaling, de minister die verantwoordelijk is voor het openbaar onderwijs en alleen hij, verminderingen van onderwijsopdrachten kan weigeren of

toestaan, rekening houdend met de betrokken belangen; dat hij meent dat het een beginselbevoegdheid betreft die bevestigd wordt in artikel 23 van het koninklijk besluit van 25 juni 1973 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toelating van de leerlingen en van de duur van de lessen in de Koninklijke Muziekconservatoria, luidens hetwelk de minister, en alleen hij, op 1 november het aantal bijkomende uren vaststelt dat elke leraar moet geven, op voorstel van de directeur van het conservatorium, met dien verstande dat hetgeen geldt voor de bijkomende uren a fortiori geldt voor de uren van een normale opdracht en de eventuele vermindering ervan als gevolg van een opportuniteitsbeoordeling over de behoeften aan begeleiding van de studenten van het conservatorium; dat hij daaruit besluit dat dit tevens buiten de bevoegdheid valt van het bestuur en inzonderheid van de adviseur-hoofd van dienst die de beslissing heeft genomen van 21 november 1994 om de door verzoekster aangevraagde beperking van het lesrooster te weigeren; dat hij voorts zegt dat zelfs indien wordt aangevoerd dat het koninklijk besluit van 15 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de personeelsleden van de onderwijsinstellingen van de Franse Gemeenschap, van toepassing is op de bekleders van een niet-exclusief ambt, de artikelen 30 tot 32 ervan, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 69 van 20 juli 1982 toch bepalen dat alleen de minister machtiging kan verlenen om ambten uit te oefenen met verminderde prestaties, terwijl de artikelen 9, 10, 20 en 23 van hetzelfde koninklijk besluit het de minister mogelijk maken zijn bevoegdheden over te dragen voor bepaalde in de regeling gespecificeerde verloven, zodat zelfs uit dat oogpunt de door een adviseur-hoofd van dienst in de

plaats van de minister genomen beslissing onwettig zou zijn;

Overwegende dat de verwerende partij tegen dat middel inbrengt dat de mogelijkheden van verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheden geregeld worden in de artikelen 30 tot 32 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974, waarvan artikel 31 bepaalt dat de genoemde verminderingen worden toegestaan voor perioden van 12 maanden met ingang van 1 september; dat zij erop wijst dat verzoekster geen aanvraag heeft ingediend voor verminderde prestaties met als gevolg dat de bestreden handeling niet kan worden uitgelegd als het weigeren van een zodanige vermindering; dat zij voorts zegt dat artikel 19 van het besluit van de Franse gemeenschapsregering van 8 oktober 1993 tot bevoegdheids- en tekeningsoverdracht aan de opperambtenaren en sommige andere personeelsleden van de diensten van de Regering van de Franse Gemeenschap voor de verloven bedoeld in artikel 30 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 onder meer voorziet in een delegatie aan de directeur-generaal met de mogelijkheid tot overdracht van delegatie aan de directeur en de adjunct-adviseur;

Overwegende dat de bestreden handeling niet ingaat op een verzoek om verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheden; dat uit de uiteenzettingen van de feiten die verzoekster heeft gegeven en die de verwerende partij in haar memorie van antwoord heeft gegeven en die onderling overeenstemmen, blijkt dat beperking van verzoeksters prestaties in de loop van de jaren vóór het jaar waarvan sprake is in de bestreden handeling, niet het gevolg is van de toepassing van een bijzondere verlofregeling, maar van de vaststelling van

verzoeksters opdrachten; dat die vaststelling, overeenkomstig artikel 23 van het koninklijk besluit van 25 juni 1973, geschiedt door de minister, op voorstel van de directeur; dat bovendien de bestreden beslissing, gesteld dat zij wordt genomen op grond van de artikelen 30 tot 32 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 69 van 20 juli 1982, dan nog alleen door de minister kon worden genomen, aangezien die bepalingen niet voorzien in enige delegatie en het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 8 oktober 1993 niet mag afwijken van de bepalingen van een bijzondere machtenbesluit; dat het door de auditeur ambtshalve opgeworpen middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om de middelen van het verzoekschrift te onderzoeken, daar zij niet zouden kunnen leiden tot een ruimere nietigverklaring,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de ministeriële beslissing van 21 november 1994 waarbij het lesrooster van Lydie GILSON bij het koninklijk muziekconservatorium van Bergen op 12 uur per week wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op vijf februari 1900
zevenennegentig door :

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.